

vonnis

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Afdeling privaatrecht
Sectie Handel & Insolventie

zaaknummer / rolnummer: C/15/215131 / HA ZA 14-308

Vonnis van 20 mei 2015

in de zaak van

JOHN CORNELIS VAN KATWIJK,
wonende te Rotterdam,
eiser,
✓ advocaat mr. W.J.G. Maas,

tegen

de vereniging
VERENIGING BUMA,
gevestigd te Hoofddorp,
gedaagde,
advocaat mr. S.R.M.T. Janssen.

Partijen zullen hierna Van Katwijk en Buma genoemd worden.

1. De procedure

- 1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- het tussenvonnis van 11 februari 2015
 - de akte houdende overlegging productie van Buma
 - de antwoordakte van Van Katwijk.

- 1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De verdere beoordeling

- 2.1. In het tussenvonnis van 11 februari 2015 (hierna: het tussenvonnis) is Buma in de gelegenheid gesteld de e-mail te overleggen waaruit naar voren komt dat Van Katwijk heeft ingestemd met de uitbetaling voor optredens in de periode 2005-2010 aan hem in 2012 door Buma gedaan. Buma heeft vervolgens een e-mail van 4 januari 2012 van Van Katwijk aan [REDACTED] I [REDACTED] (werkzaam bij Buma) overgelegd (prod G15). Uit deze e-mail blijkt echter slechts dat Van Katwijk klaagt over het uitblijven van (een voorstel tot) uitbetaling. In de e-mail wordt voorts wel melding gemaakt van afwikkeling in de periode 2005-2008 in de vorm van een logische aanname, maar niet volgt eruit dat partijen hieromtrent iets hebben

afgesproken. Uit de overgelegde e-mail blijkt dan ook geenszins dat Van Katwijk heeft ingestemd met de uitbetaling zoals deze in 2012 door Buma is gedaan.

2.2. Dit betekent dat de mogelijkheid tot schade, zoals omschreven in rechtsoverweging 4.3. van het tussenvonnis, voldoende vaststaat en dat Buma in 2012 mogelijk te weinig heeft uitgekeerd aan Van Katwijk. Voor de verdere bepaling van deze schade zal worden verwezen naar de schadestaatprocedure. Buma heeft in dit kader het verweer gevoerd dat Van Katwijk eerst in 2011 heeft geklaagd over de afrekeningen in de periode 2005-2011 en dat toepassing van artikel 16 van het reglement met zich meebrengt dat hij geen recht meer heeft te reclameren over de afrekeningen gedaan in 2005, 2006 en 2007. Van Katwijk heeft hiertegen aangevoerd dat zijn klachten voldoende naar voren komen uit de e-mails van 2007 en 2008 (prod. E19). In deze e-mails stelt Van Katwijk echter slechts vragen over de wijze van uitbetaling in de periode 2005, 2006 en 2007 en geeft hij geen duidelijk onderbouwde klacht aan. Deze e-mails kunnen dan ook onvoldoende worden gezien als een commentaar zoals bedoeld in artikel 16 van het reglement. Van Katwijk heeft als reactie op het verweer van Buma voorts aangevoerd dat artikel 16 van het reglement een onredelijk bezwarend beding is in de zin van artikel 6:237, sub h, BW. Artikel 6:237 BW ziet echter op bedingen in de algemene voorwaarden van een overeenkomst tussen een gebruiker en een wederpartij die niet handelt in de uitoefening van een beroep of bedrijf. Aangezien Van Katwijk handelt in de uitoefening van zijn beroep, kan hij geen beroep doen op dit artikel. Het verweer van Buma slaagt dan ook. In de schadestaatprocedure zal het daarom niet meer gaan over de uitkeringen door Buma aan Van Katwijk gedaan voor de optredens van Froger in de periode 2005, 2006 en 2007.

2.3. Het door Van Katwijk gevorderde voorschot aan schadevergoeding, welke bestaat uit een schatting van de hoogte van de schade, zal worden afgewezen. Zoals uit het oordeel van de rechtbank is gebleken, wordt de door Van Katwijk gevorderde veroordeling tot schadevergoeding immers slechts voor een deel toegewezen.

2.4. De door Van Katwijk gevorderde wettelijke rente over het toe te wijzen bedrag zal worden toegewezen. Buma heeft in dit kader aangevoerd dat zij op basis van artikel 5, derde lid, van het exploitatiecontract alleen gehouden is rente te vergoeden indien zij deze heeft aangezegd. Dit artikel ziet echter enkel op het vergoeden van rente in het kader van de commentarenprocedure van Buma. Voorts is in rechtsoverweging 4.4. van het tussenvonnis reeds bepaald dat artikel 5, vierde lid, van het exploitatiecontract, waarin aansprakelijkheid voor betaling van rente deels wordt uitgesloten, in deze zaak niet opgaat.

2.5. De vordering van Van Katwijk tot vergoeding van de buitengerechtigde incassokosten zal worden toegewezen, nu de verschuldigdheid hiervan niet is betwist. Aangezien het door Van Katwijk gevorderde voorschot echter zal worden afgewezen, zal de gevorderde vergoeding worden gematigd in die zin dat deze overeenkomstig Rapport Voorwerk II zal worden berekend op basis van het reeds in dit vonnis toe te wijzen bedrag.

2.6. Aangezien elk van partijen als op enig punt in het ongelijk gesteld is te beschouwen, zullen de proceskosten worden gecompenseerd op de hierna te vermelden wijze.

3. De beslissing

De rechtbank

- 3.1. verklaart voor recht dat Buma toerekenbaar tekort is geschoten in haar inspanningsverplichting en daarmee in de nakoming van de exploitatieovereenkomst,
- 3.2. veroordeelt Buma tot het betalen van schadevergoeding aan Van Katwijk bestaande uit de wettelijke rente over de bedragen die door Buma zijn uitgekeerd over de periode 2005-2011 te rekenen vanaf het moment dat de reguliere uitkering aan Van Katwijk voor het gebruik van zijn werken door Froger zou hebben plaatsgevonden indien de set- en speellijsten direct na het optreden beschikbaar zouden zijn, tot het moment dat Buma Froger heeft gedagvaard, vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW met ingang van veertien dagen na de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling en met de buitengerechtelijke incassokosten berekend overeenkomstig Rapport Voor-werk II,
- 3.3. veroordeelt Buma tot het betalen van de schadevergoeding aan Van Katwijk zoals in rechtsoverweging 2.2. bedoeld, nader op te maken bij staat en te vereffenen volgens de wet, vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 BW met ingang van veertien dagen na de datum van dit vonnis tot de dag van volledige betaling,
- 3.4. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad,
- 3.5. compenseert de kosten van deze procedure tussen partijen, in die zin dat iedere partij de eigen kosten draagt,
- 3.6. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. W.S.J. Thijs en in het openbaar uitgesproken op 20 mei 2015.

VOOR GROSSE AFGEGEVEN
de griffier

type:
coll: